

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľky: **D.**, nar. X. v F., P., naposledy bytom v zahraničí: F., Š., P., t. č. PT O., na dlhodobej priepustke na adrese: M., adresa na doručovanie pošty: JUDr. J., O., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, Bratislava, Pivonková 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-637-14/PO-Ž/2009 zo dňa 13. novembra 2009, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 3/2010-28 zo dňa 31. marca 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 3/2010-28 zo dňa 31. marca 2010 **potvrďuje**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **neprižnáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-637-14/PO-Ž/2009 zo dňa 13. novembra 2009, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol

žiadosť navrhovateľky o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľky nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočnosti navrhovateľkou uvádzané v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu snahe o legalizáciu pobytu navrhovateľky na území SR a potvrdzujú záver, že dôvody jej žiadosti o azyl sú inými ako dôvody uvedené v § 8, alebo 10, 13a a 13b zákona o azyle.

Krajský súd k námietke nedostatočne zisteného stavu veci uviedol, že povinnosť odporcu zistiť stav veci je určovaná výlučne dôvodmi, ktoré žiadateľ o azyl uvedie na odôvodnenie svojej žiadosti. Ak teda odporca navrhovateľkou prezentované dôvody žiadosti o azyl vyhodnotil výlučne z pohľadu ich obsahu, postupoval zákonným spôsobom.

Krajský súd poukázal na to, že navrhovateľka vo vyhlásení, ktorým žiadala o azyl, uviedla, že o tento žiada z dôvodu, aby tu mohla viesť dôstojný život a založiť si rodinu. Počas vstupného pohovoru ďalej uviedla, že o azyl požiadala preto, lebo sa jej nepodarilo obnoviť- predĺžiť povolenie k pobytu. Na Slovensko pricestovala na platné vízum, ktoré jej bolo udelené v júli 2008 za účelom získania práce, resp. podnikania. Povolenie k pobytu jej bolo udelené do 24.6.2009.

K námietke navrhovateľky, že odporca nevenoval pozornosť politickým dôvodom, pretože tým, že požiadala o azyl, sa dostala do pozície človeka, ktorý nesúhlasí s vládnu ideológiou, krajský súd uviedol, že navrhovateľka tento dôvod prezentovala až v podanom opravnom prostriedku, pričom z obsahu dôvodov, ktoré navrhovateľka uviedla na odôvodnenie svojej žiadosti je zjavné, že o azyl požiadala z dôvodu legalizácie svojho pobytu na území SR. Prípadná prezentácia akýchkoľvek iných dôvodov žiadosti o azyl po vydaní napadnutého rozhodnutia je preto irelevantnou.

Naviac podľa krajského súdu samotný akt podania žiadosti o azyl, nemôže byť dôvodom k udeleniu azylu.

K námietke, že v spise odporcu založené správy o Číne neumožňujú komplexne posúdiť jej žiadosť, krajský súd uviedol, že odporca vyhodnotil navrhovateľkinu žiadosť o azyl ako zjavne neopodstatnenú v tzv. skrátanom konaní. Účelom tohto konania je posúdiť, či po formálnej stránke boli naplnené predpoklady jej prejednávania vo veci samej. Pretože odporca vyhodnotil žiadosť navrhovateľky ako zjavne neopodstatnenú, nakoľko navrhovateľka odôvodnila svoju žiadosť inými skutočnosťami a dôvodmi, ako tými, ktoré súd uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b zákona o azyle, nebolo podľa krajského súdu ani potrebné, aby odporca vyhľadal a do spisu založil správy o krajine pôvodu navrhovateľky. Ak však odporca vyhľadal a do spisu založil správy, ktoré sa zaoberajú všeobecnými podmienkami najmä na podnikanie, takýto jeho postup nemohol ovplyvniť jeho vyhodnotenie navrhovateľkou prezentovaných dôvodov, nakoľko napadnutým rozhodnutím nerozhodoval o tom, či navrhovateľka splnila alebo nesplnila predpoklady udelenia azylu, ale výlučne o tom, že ňou prezentované dôvody žiadosti o azyl nenapĺňajú po formálnej stránke zákonné podmienky pre posúdenie jej žiadosti.

Nad rámec podaných námietok krajský súd uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie z pohľadu právneho posúdenia správnosti či nesprávosti rozhodnutia odporcu a dospel k záveru, že z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že navrhovateľka požiadala o azyl z dôvodu legalizácie svojho pobytu na Slovensku (po uplynutí doby povolenia na pobyt), a aj preto, aby tu mohla viesť dôstojný život založiť si rodinu, teda nie z dôvodu, že by bola v Číne prenasledovaná alebo že by mal obavy z prenasledovania, resp., že by jej hrozilo riziko vážneho bezprávia, resp. z dôvodu zlúčenia rodiny. Ak teda odporca zamietol žiadosť navrhovateľky o azyl ako zjavne neopodstatnenú, postupoval a rozhodol v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie, v ktorom namietala, že krajský súd neprihliadol na vážnosť politickej situácie v krajine pôvodu navrhovateľky. Z dôvodu, že požiadala v cudzej krajine o politický azyl a tým nepriamo nesúhlasila s politikou režimu, stala sa nepohodlnou osobou. Taktiež vyčítala krajskému súdu, že nevenoval náležitú pozornosť výroku administratívneho vyhostenia cudzinca do štátu, kde by bola ohrozená jej bezpečnosť, čo nepochybne v krajine pôvodu doposiaľ trvá.

V tejto súvislosti poukázala na správu o krajine pôvodu navrhovateľa (Amnesty International report on Čína 2009), ktorá hodnotí výlučne politickú situáciu v krajine jeho pôvodu a správu Human Rights Watch, ktorá hodnotí úroveň ľudských a občianskych práv vo Vietname (zrejme mala na mysli Čínu).

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval argumenty, pre ktoré zamietol žiadosť navrhovateľky ako zjavne neopodstatnenú. Poukázal na to, že v odvolaní neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti a nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by mali vplyv na zrušenie uvedeného rozsudku, a tým aj rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. októbra 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle (účinného od 1.12.2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b, ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená.(ods. 3)

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľky v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľka svoju žiadosť o udelenie azylu zakladá na iných dôvodoch, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13 a alebo 13b zákona o azyle, preto jej žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (odporca vychádzal z informácií o krajine pôvodu, ktoré získal z informácií – na internetovej stránke www.businessinfo.cz- aktualizovaný dňa 1.10.2009 a z článku X-Trade Brokers SR, „Vývoj a budúcnosť čínskej ekonomiky akciového trhu“ zo dňa 13.10.2009, z ktorých stručne popísal spoločensko-politickú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľka žiadala o udelenie azylu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľka nielen že nepredložila žiaden dôkaz preukazujúci jej prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdila.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 4.11.2009 navrhovateľka uviedla, že dôvodom jej žiadosti o azyl sú problémy, ktoré mala s povolením pobytu na Slovensku. Keďže po jednom roku sa jej nepodarilo predĺžiť si prechodný pobyt, tak sa rozhodla, že si touto cestou zlegalizuje svoj pobyt, nakoľko inú možnosť nemala. Ďalej uviedla, že keby o azyl nepožiadala, tak by ju poslali naspäť do Číny, a to nechcela. Chcela by tu zostať žiť, pracovať, naďalej zarábať peniaze, tak ako pracovala aj od príchodu na Slovensku v roku 2008.

Na otázku odporcu, či mala v krajine pôvodu nejaké problémy s políciou, armádou alebo inými štátnymi orgánmi, uviedla, že nemala, nikdy nebol stíhaná, väznená, či iným spôsobom prenasledovaná.

Na otázku, čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu, odpovedala, že ničoho sa neobáva, nič by jej v krajine pôvodu nehrozilo.

Odporca v rozhodnutí uviedol, že všetky skutočnosti uvedené navrhovateľom posúdil a to v súlade so Spoločným stanoviskom EÚ o harmonizovanom prístupe k uplatňovaniu pojmu „utečenec“ zo dňa 4.2.1996, pričom dospel k záveru, že navrhovateľka svoju žiadosť zakladá na iných ako rasových, národnostných, náboženských, politických dôvodoch alebo dôvodoch príslušnosti k určitej sociálnej skupine, zastávania určitých politických názoroch alebo z dôvodu uplatňovania svojich politických práv a slobôd. Jej žiadosť vyhodnotil ako žiadosť, ktorá bola motivovaná čisto snahou o legalizáciu pobytu, a preto ju zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom, že navrhovateľ zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na ekonomických dôvodoch.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno

vyvodit', že by odporcoví vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľky, pre ktoré žiadala udeliť azyl na území Slovenskej republiky, je založená na iných dôvodoch ako tých, ktoré sú uvedené v § 8, § 10, § 13a alebo 13b, najmä na snahe o legalizáciu pobytu, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Krajský súd sa podrobne zaberá všetkými námietkami navrhovateľky uplatnenými v opravnom prostriedku, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady, v podrobnostiach na tieto správne závery krajského súdu odvolací súd odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľky, neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani rozhodnutia odporcu. Z vyjadrení navrhovateľky, ktoré prezentovala v administratívnom konaní, vyplynula jednoznačná snaha o legalizáciu pobytu na území SR a s poukazom na skutočnosť, že odvolacie námietky navrhovateľky vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 12. októbra 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová